

НАШЕ ЖИТТЯ

УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС
UKRAINIAN NEWSPAPER "OUR LIFE"

Число 44 (76)

3 липня 1946

Рік II

ВИХОДИТЬ
ДВІЧІ НА
ТИЖДЕНЬ

ЦІНА 30 ПФ.

Догматичне думання

В юнацьких літах ми захоплювалися Робінзоном Крузо і нам ця фантазія письменника здавалася реальністю. Насправді ж людина — твір суспільний і без суспільства, без його організації, без поділу праці ради собі не дасть.

Але що значить суспільство? Що значить співжиття з іншими? Це постійний компроміс. Вже родина, найменша клітина суспільства, вимагає від своїх членів взаємної толеранції, поступок. Цього ж вимагає й співжиття в більших згуртуваннях, установах чи громадах почавши і державою, нацією ледви чи скінчивши.

Тому догматичне думання явище антигромадське, анти-суспільне. У догматично думачої людини нема толеранції, нема терпимости, нема гадки про те, що хтось інший може мати більше рації. Догматично думачу людину не можна переконати, бо вона раз уже засвоєні "теореми" визнає за "аксіоми".

Догматично думачі люди нагадують нам відомі персонажі Нечуя-Левицького — бабу Палажку й бабу Параску, що вічно між собою сваряться, і то даремно сваряться, бо ж один одного й так не переконає.

Такі баби Параски і баби Палажки є й між нашими соціалістами, і між іншими угрупованнями. І щире бажання, зовсім щире у такої баби Параски: "Благослови, Боже, бабі Палажці скоропостижно вмерти..."

Іван Франко каже: "Забажайте бути братами — і будете братами!" Це дійсно так. Але треба саме забажати! Це значить — треба позбутися догматизму, треба вірити, що й той другий уміє логічно думати, що й він щось знає, а головне, що й він такий самий патріот, що й він думає "по-державницькому". А тому, коли твоя теорія не перемагає, це значить, що вона недосконала, або ти не вмієш нею оперувати. А звідси висновок: удосконалювання, а не насильне поборювання супротивника...

Ми тут кілька разів повторили "догматично думачі люди". Мабуть це неправильно. Догматик взагалі не думає, він сліпо вірить. Адже ж правдивішого більшовика не можна переконати ні цитатами з Маркса, ні томами Леніна. Той, хто починає

Перед вирішенням

(Конференція 4-ох)

На паризькій конференції міністрів закордонних справ 4-ох великодержав сталася ґрунтовна зміна в нарадах, що може принести остаточне вирішення всіх спірних справ.

У п'ятницю минулого тижня ситуація на конференції досягнула кульмінаційної точки напруження. Мін. Бернс рішуче домагався остаточного визначення дати мирової конференції без огляду на те, чи буде порозуміння в справі Трієсту чи ні. По доволі гострій дискусії мін. Бернса, що мав на своїй стороні мін. Бевіна і мін. Бідо, з мін. Молотовим цей останній погодився на дискусію в справі мирової конференції. Ситуація була така напружена, що не помогла згода Молотова на передачу Додеканезів Греції і прикордонної італійсько-французької поправки. Кореспонденти у своїх звітах писали про безпідставність будь-якого оптимізму в справі Трієсту.

В суботу атмосфера на конференції трохи злагіднилась. Мін. Бідо виступив з компромісовим проектом, пропонуючи перетворити Трієст та його околицю на автономну одиницю й віддати її на 10 років під управу 4-ох великодержав. Італія та Югославія повинні брати участь в адміністрації цієї автономної одиниці. По десяти роках має бути проведений серед населення плебісцит.

Усі чотири міністри визнали проект за вартий дискусії; хоча він виявився в багатьох точках недосконалим. На думку дипломатичних кіл західних великодержав, проект мін. Бідо дає підставу сподіватися, що справа Трієсту властиво єдина точка незгоди між міністрами, буде успішно наладнана і що конференція всупереч дотеперішнім непорозумінням та різницям у поглядах закінчиться цілком успішно.

Міністри не змогли досягнути

порозуміння в справі дати мирової конференції, бо мін. Молотов просив відкласти дискусію на цю тему з огляду на те, що ще не одержав інструкцій з Москви. Мирний дух запанував на паризькій конференції.

В понеділок конференція почалася з одногодинним спізненням, щоб дати міністрам змогу ознайомитися з інструкціями від своїх урядів, що згідно з загальною думкою, прибули в понеділок.

Мін. Молотов висловився щодо проекту мін. Бідо в справі автономії Трієсту до держав, що мали б владу над цими теренами, треба б притягнути ще ЧСР, що не має доступу до моря. З цією поправкою погоджуються міністри Бернс, Бевін і Бідо.

На понеділковому засіданні міністри не дійшли до згоди, але мін. погодився дискутувати над проектом мін. Бідо щодо Трієсту з умовою, що СРСР зможе внести до нього деякі поправки.

На порядку нарад поставлено ще раз усю сукупність італійських проблем, справу Німеччини і Австрії та проекти мирних договорів з іншими васальними державами Німеччини. К. Лик.

Неспокій в Трієсті

(Трієст) В Трієсті сталися важні заворушення, викликані такою словинців на італійських мотоциклістів. У відповідь на напад на мотоциклістів італійці почали бешкетні по цілому місті. Під час заворушень вибухнула граната, що ранила 9-х воєнів окупаційної армії, 4-ох із них поранено тяжко.

Після дводенних заворушень настало заспокоєння. Югославські та італійські робітничі організації оголосили генеральний страйк, виступивши гостро проти тих, хто брав участь у заворушеннях.

Четвертий вибух атомової бомби

Підготовка до експерименту з атомовою бомбою на Тихому океані в околиці Бікіні-Аталь тривала довгі місяці. Участь у підготовці взяли не тільки військові, що в першу чергу були зацікавлені експериментом, але й науковці, що хотіли використати нагоду для своїх наукових дослідів.

Кілька днів перед експериментом відбулася генеральна проба з моделлю, наповненою світляним матеріалом без радіоактивних речовин. Ця пробна бомба вибухнула на висоті чотириста до 500 метрів оранжевим вогнем.

Справжню атомову бомбу скинено на цьому самому місці вносправді думати — вже не догматик.

Справжнє логічне думання не виключає віри у конечну нашу перемогу. Йде тільки про те — знайти найкоротший, найвірніший шлях до мети. Шлях, що коштував би нам якнайменше крові й страждань, але певно вів би нас до здійснення наших ідеалів.

“Зумійте бути вольними. — і будете вольні” — каже Франко. Йде якраз про це у міння. А кожне уміння вимагає тверезого думання. Тут догматика може лише зашкодити. П. К.

чі. Вибух атомової бомби, четвертої в історії світу, скиненої з американського літака-фортеці з висоти 4.000 метрів, спостерігали майже 40 тисяч людей-моряків, науковців, військовиків, кореспондентів.

Вибух спричинив жахливу температуру. Піднялася радіоактивна хмара, що з рожевого кольору стала сірою і піднялася на висоті 12 тисяч метрів.

Над місцем вибуху ввесь час літали літаки, керовані радієвими хвилями, що фотографували місце експерименту та нотували при допомозі вмонтованих апаратів вплив радіоактивних променів на довкілля. На дослідних кораблях поставлені були безліч різних наукових апаратів, звірят, бактерій тощо.

Незабаром після виконаного експерименту почалася перевірка виконаного знищення.

Ствержено, що з 73 кораблів затоплених було—5 і 20 пошкоджено, деякі загорілися. Надто великих пошкоджень у віддалених кораблях не ствержено, а на одному з них знайдено живі кози, що спокійно їли собі сіно. Керівник експерименту з атомовою бомбою адмірал Бленді висловив повне вдовolenня з проведеної акції. Зате військові експерти

розчаровані, бо знищення на кораблях від атомової бомби не було таке велике. як цього вони сподівалися. Експеримент з атомовою бомбою показав, що існування великої морської флоти не стало пережитком, але і надалі зберігає свою боеву вартість. Докладні наслідки експерименту будуть оголошені після відповідних розслідувань. К. С.

Поміч СССР

Згідно з останніми пресовими повідомленнями між Югославією і СССР складено умову на постачання Совітами Югославії зброї та амуніції, а також на допомогу Югославії у відбудові військової промисловости.

Подібна ж умова, як повідомляє варшавська преса, існує між Польщею і СССР як наслідок відвідин Москви президентом Польщі Берутом. Умова передбачає, що доки Польща не створить власної воєнної промисловости, уряд СССР допомагатиме Польщі зброєю й амуніцією. На розбудову промисловости СССР має приділити Польщі довготерміновий кредит. Л.

* Уряд Болгарії призначив для болгарської армії політичних комісарів, що рекрутуються головню з комуністів. Вони мають ті права, що й вищі старшини, а загальне їх число 400-500 осіб.

В. Дем.

Таємниці останньої війни*)

Дальші події описує один з учасників групи саботажистів так: “На мій знак обидві групи пішли далі. Група, що її я проводив, дійшла зразу до дверей в партері. Двері були замкнені і їх не вдалося відкрити. З дверей, що вели на першій поверх, не можна було скористати. А тут час наглив. Кожна хвилинка була дорога. Ми пригадали собі, що ще в Лондоні звернули нашу увагу на третій шлях: тунель, що провадив попід склепіння партеру. Двоє з нас знайшло зразу цей тунель і, не чекаючи на інших, увійшли до нього. Тунель був тісний, повен рур і каблів. Ми посувалися вперед з великими труднощами, тягнучи цінний тягар небезпечного вибухового матеріалу. В кінці тунелі побачили ми залу з циліндрами “тяжкої води”, точно такі, як нам на вправах показували в Лондоні.

*) гл. ч. 40(72) »Н. Ж.«

Не можна було гаяти й хвилини. З напруженими нервами ми вскочили до середини та зв'язали переляканого вартового, що заявив себе норвежцем, Норвезький вартівник не довіряв власним очам, тримаючись спокійно, приглядався занімілий до нашої праці. Ми закрили двері і приступили до діла.”

ВИБУХ

Один із членів групи—Фрідерік пильнував вартового з револьвером в руці та привітно розказував йому пошепки про життя в Англії. Поручник Ренеберг закладав у гумових рукавичках вісімнадцять пачок вибухового матеріалу, та поки вклав половину, забряжчало розбите скло в шибі. Звернули негайно свої револьвери в цю сторону, готові до боротьби. Це не були німці, але члени другої групи, що не знайшли шляху через тунель і вдиралися

3) вікном. Швидко заклали спільними силами вибуховий матеріал. За кілька хвилин праця була виконана.

Запалили стрічки на тридцять секунд. Поспішно залишили залу, одержавши від норвежського вартівника ключ до дререй.

Не встигли ще відійти на двадцять метрів, як повітрям стряся гримітничий вибух. Попадали до долу. За хвилину були вже на дворі. Група, що мала завдання боронити відступ, була на місці. Один німецький вояк показався в дверях зі смолоскіпом в руці. Розглянувся і вернувся заспокоєний назад до будинка, не запідозрюючи, що в його груди були скеровані десять револьверів.

Німецька сторожа, алярмові дзвоники, прожектор та інші апарати для викликання алярму—на диво зрадили. Щойно по кількох филинах задзвонили на алярм.

ДРАМАТИЧНА ПОГОНЯ

Десяток саботажистів був уже над рікою. По коліна в воді пе-

У Закарпатській Україні

Після того, як Совіти зайняли Закарпатську Україну, місцеві політичні події покотилися в дуже швидкому темпі. Закарпаття одвідав Олександр Корнійчук з цілим штабом фахових радників. З Ужгороду виїхала спеціальна делегація до Москви, що просила московський уряд і московського патріярха прилучити Закарпаття до совітського Союзу. На наслідки не довелося довго чекати, і 26 червня 1945 р. відбулося прилучення Закарпатської України до УССР.

В Ужгороді була zorganizована Народня рада; на чолі її став мукачівський комуніст Іван Туряниця.

На Закарпатській Україні проведено соціально-економічні реформи в дусі прагнення нової влади, удержавлено промисловість і банки, розкуркулено решту землевласників.

На полях з'явилися вже перші совітські трактори.

Совіти плянують збудувати тут велику гідроелектричну станцію. Міністерство шляхів УСССР розпочало в Чернівцях будову великої фабрики залізних конструкцій для ремонту й будови залізничних мостів. Ця фабрика має охопити 17 га поверхні й розпочати працю вже 1 вересня ц. р. Бу-

дова цієї фабрики на західних кордонах совітських впливів досить характеристична.

Закарпатсько-українське шкільництво очолює державний університет в Ужгороді. В шкільній сітці запроваджено совітську систему. Бракує учительського персоналу, багато вчителів приїздить з УССР. Платня низька й невистарчальна, а тому серед учителів помічається втеча до інших фахів.

Останнім часом приступлено тут до організації двох інститутів: епідеміології та мікробіології в Ужгороді, а також охорони материнства, опіки над дитиною в Мукачеві. Л.

Нові виборчі округи в ССРСР

В ССРСР оголошено декрет про виборчі округи. В адміністративному поділі запроваджено багато змін. На Україні перед тим було 13 виборчих округ, тепер 25; в Білорусі було їх 5, тепер 12, в РСФСР було 29, тепер 44. В адміністративному поділі ССРСР не згадується вже Калмицької, Кримсько-татарської та німецької Надволзької автономних республік. Монгольська Танну-Тува, що до цього часу була самостійною республікою, тепер прилучена до РСФСР. Л.

рийшли вони місток з льоду, що його вважали німці за непрохідний. Через день цей місток розтав цілком.

Шляхом на Рюкан мчали німецькі авта з найбільшою швидкістю. Бічною гірською стежкою десятка продиралися поспішно як найдалше від фабрики. Через п'ят годин після замаху стали на лещата й поїхали в гори, що були єдиним сховищем.

Наступного дня був на місці німецький генерал Фалькенгорст, що наказав гостре слідство. Німецькі частини негайно перешукали довколешні гори, намагаючись з допомогою літаків знайти саботажистів. Та все було даремно.

Групи «Свелов» і «Геннерсайд» виконавши своє завдання, знищили 1,500 кілограмів «тяжкої води» і за два тижні після замаху, перемірявши цілу Норвегію в англійських одностроях з рушницями на плечах, дісталися щасливо до шведського кордону. Деятеро з них прибули до Швеції

8 негайно переїхали до Англії та склали там звіт за виконане діло. На території Норвегії залишився тільки один з саботажистів, — Гавкелід, що мав доручення виконати ще одне, останнє діло. Роля його була ще не закінчена.

Хоча фабрику в Рюкан знищено, її мали відбудувати знов. Але за три тижні прибули над Рюкан кількома наворотами американські боеві літаки і знищили бамбами фабрику «тяжкої води» цілком. Німці вирішили закинути думку про продукцію «тяжкої води» в Рюкані; вирішивши перевести до Німеччини увесь матеріал та устаткування фабрик і два вагони «тяжкої води». »Свеллов« — тепер тільки одна людина довідалася про цей плян і негайно телеграфувала до Лондону. Ще цього дня скликано засідання англійського уряду та обговорене це питання. Гавкелід одержав ще цієї самої ночі через радіо наказ, знищити увесь матеріал з фабрики в Рюкані. 20-

ПОМЕРЛА ДОНЬКА ЛИСЕНКА

Газета «Радянське Мистецтво» повідомляє, що в Києві 28. листопада. 1945 року померла донька великого українського композитора — Мар'яна Лисенко.

Мар'яна Лисенко дістала в спадщину від батька надзвичайну любов до музики. Вищу музичну освіту здобула в Московській консерваторії, працювала як директор музично-драматичної школи, потім була професором гри на фортеп'яні в Київському Інституті ім. М. Лисенка.

До останнього дня життя, не звільняючись від тяжкої хвороби, Мар'яна Лисенко працювала в Інституті мистецтвознавства, фольклору та етнографії при Академії Наук УРСР як старший науковий співробітник. Вона опрацьовувала теоретичні роботи свого батька про українську народну пісню (ДІС).

Альянтська влада в Відні видала постанову, надавши австрійському урядові широкі повноваження майже у всіх ділянках життя Австрії. Нова угода дозволяє Австрії дипломатичні зносини з державами з'єднаних націй, скасовує кордони окупаційних зон віддає цивільну владу в австрійські руки. До компетенції австрійського уряду, не належить тільки дві справи, справа демілітаризації Австрії і розв'язка проблеми втікачів та переселених, що там перебувають.

На місце померлого Калініна на голову Верховної Ради ССРСР обрано Шверніка, що був головою Центрального Союзу професійних спілок в ССРСР.

го лютого 1944 р. німці мали відтранспортувати залишки «тяжкої води» на кораблі. Гавкелід доставився перед від'їздом корабля з двома партизанами на корабель. Норвезький вартівник, цей самий, що був у Рюкані, знав про все. з його допомогою закладено недалеко від вагонів з «тяжкою водою» «пекельну машину». «Пекельна машина», що мала вбудований годинник, діяла з найбільшою точністю. 20-го лютого 1944 о п. 10:45 повітря стряс величезний вибух. За кілька хвилин пішов на дно корабель, а з ним рештки «тяжкої води» і все устаткування рюканської фабрики. Вибух у вузькому норвезькому фйорді знищив останній німецький запас «тяжкої води» і унеможливив німцям працювати далі над винаходом атомової бомби.

Мала групка людей допомогла науковцям заходу виграти вирішальний змаг у творенні найжакливішої зброї, що її досі знало людство.

(Далі буде)

Українська артистка — гостя ген.-губернатора Канади

Пані Любка Колесса, наша славна піаністка, приїхала до Оттави 22. лютого, щоб на запрошення Його Ексцеленції, графа Атлону, генерального губернатора Канади і його дружини, її Королівської Високости, принцеси Аліс, перебути кінець тижня в розкішній палаті заступника короля. Офіційний автомобіль генерального губернатора, прикрашений на переді королівською короною, чекав біля залізничної станції, щоб відвезти її до палати, що загально відома під назвою "Рідо Гол". Там у товаристві своїх достойних господарів та їх найближчого оточення Любка Колесса перебула три дні, що стануть для неї, як вона сказала своїм приятелям, незабутніми з огляду на вмістово сердечну атмосферу під час її перебування.

Граф Атлон і його дружина, королівська принцеса Аліс — великі любителі музики і здавна вже виявляли подив щодо артизму нашої української піаністки, яку вони знають ще з її виступів у Лондоні та інших

європейських столицях. Вони виявляли до п. Колесси свою прихильність при кожній нагоді.

При кінці теперішніх відвідин граф Атлон і принцеса Аліс подарували нашій артистці на прощання свої світлинки з власноручними підписами і запросили її відвідати їх знову в Лондоні при найближчій нагоді. А в автомобілі, що відвіз її на станцію, Любка нашла прекрасну китицю квіток з оранжерії генерального губернатора.

Остання візита нашої української артистки в домі найвищого достойника Канади і члена британської королівської сім'ї та його дружини Аліс являється не лише високою честю для самої артистки, але має також загально значимий: в її особі достойна пара пошанувала весь доляний і патріотичний український загальний Канаді. Бо не треба забувати, що зпоміж усіх артистів світової слави, які відвідали столицю Канади, лише наша українська артистка Любка Колесса зустріла таку приязнь.

Ще одна виставка праці

Школа хатнього господарства в Авгсбурзі разом із краєвими курсами впорядили виставку праць своїх учениць, що тривала майже тиждень і викликала зацікавлення нашої таборової громади, а також і провідництва місцевої „УНРРА“.

Школа Хатнього Господарства була заснована 15. XII. 1945 р. і мала відділи: крою, трикотажу та ручних робіт. Рівнобіжно провадилася наука загально-освітніх предметів, що обіймала українознавство, географію, історію, рахунки, релігію та англійську і німецьку мови. Проводилось городництво. В програмі наступного півріччя передбачені засади рахівництва, плекання домашніх тварин тощо.

Півріччя закінчили 26 учениць. Після місячної перерви навчання розпочнеться знов.

Цікавою була виставка праць учениць школи. Вступаючи до школи, жадна з учениць не відала шити на машині, жадна не знала трикотажних робіт і лише кілька з них уміли вишивати. А виставка праць являла собою чималий збір готових суконок, блузок, рушників, рукавиць, панчіх тощо.

Якщо зважити на короткий курс науки та на те, що матеріалом для цих робіт були переважно старі, уживані речі, що їх постачала УНРРА, досягнення школи безумовно великі. Школою керувала п. А. Довбня.

Л.

Доповідь про українську еміграцію

24. червня ц. р. в таборі „Сомме-казерне" в Авгсбурзі, заходом „Спілки Письменників і Журналістів", голова Спілки Українських журналістів на еміграції, д-р Степан Баран виголосив доповідь на тему: „Українська еміграція в минулому, сучасному та її вигляди на майбутнє".

Доповідь була цікава, тому про неї містимо в черговому „Додатку" до часопису окреме докладніше звітлення.

А. К-р.

Нові журнали

Два числа нового журналу „Студентська думка" — орган студентської громади в Авгсбурзі.

Журнал друкований фотографічним способом на 16 сторінок, формату великої 8-ки.

Мистецьке оформлення Ю. Повстенка.

Журнал не лише зовнішнім оформленням, але й змістом звертає на себе увагу.

Українське студентство висуває на перше місце попри гасла служби батьківщині інше, досі недолюблюване гасло: вчитися, вчитися і ще раз вчитися!

Шлях „Студентської Думки" правильний.

Журнал заслуговує на масове поширення серед студентської молоді не лише в Авгсбурзі, але по всіх інших студентських осередках.

А. К-р.

Вийшла з друку

»ПАМ'ЯТКА ШОФЕРА«

ілюстр. урядові знаки для шоферів та основні правила авторуху.

Набути можна в українській книгарні ПРОМІНЬ — Ansbach, Schloßstr. 17/19, Ing. Iwaniuk.

Хто знає щонебудь про інж. ЦІШЕЦЬКОГО ЮРІЯ та його дружину КАТЕРИНУ, просимо ласкаво повідомити Анну Цішецьку — Augsburg „Somme-Kaserne" 1/93

Просимо інші часоп. передрукувати

ОЛЕГ КОЗАР (Ebensee IV. 3 kompanie) відізвається! — Льонгін і Анатоль Козарі, Ulm, Bölsche-Kaserne

СПОРТ

Відбиванка

У звітненні з краєвих змагань чоловічої відбиванки (Н. ж. ч. 43.), що відбулися в Новому Ульмі 22 і 23. 6. 46 трапилася друкарська помилка, яку тепер виправляємо, а саме, ці змагання відбулися системою „мінус два", тобто, хто програв (а не виграв, як надруковано) дві гри, відпадає від дальших ігор.

Кошілка

29. 6. відбулися в Бад Верісгофені змагання кошілки за першість області. Участь узяло тільки два товариства. Господар „Сокил" Бад Верісгофен виграв 26:13 з „Чорногорою" Авгсбург, і тим самим здобув першість області, а „Чорногора" друге місце. Організація змагань незадовільна. Рівень гри низький, видно брак тренінгів.

Були це перші змагання кошілки в Бад Верісгофені, а є ще 6. інших таборів у нашій області, що й досі її не запроваджують у себе. А треба б цей гарний спорт поширювати в кожному таборі.

В липні відбудуться краєві змагання в Бамберзі з участю по дві дружини від області.

Теніс

На кортах в Бад Верісгофені 29 і 30. 6. відбувся турнір тенісу між представниками Д.П. з усіх таборів і німцями. В дружині з вісьмох осіб грали два українці. Виграли німці.

Кований м'яч

По закінченні першої гри в змаганнях за першість області, т-ва мало перерву.

Висліди в другій грі:

Бад Верісгофен - Новий Ульм 2:0 (1:0)
Суддя п. Франке. За встановлення завішень у правах змагуна ОДРФК признала 0:3 воковер на користь „Дніпра" в Новім Ульмі.

Ельванген - Людвігсбург 2:2 (2:1)

Суддя п. Мазурник К. з Ульму

Авгсбург - Ельванген 4:1 (2:0)

Суддя п. Андрухович

Як передматч грали одд-бої проти театру п. Блавацького (що суддував) з вислідом 2:2 (1:2)

Стан таблиці

	грп	вічка	ворота
1. Авгсбург	7	13:1	28:8
2. Бад Верісгофен	7	10:4	22:13
3. Новий Ульм	6	8:4	14:13
4. Ельванген	7	4:10	14:20
5. Людвігсбург	6	3:9	10:19
6. Фюссен	7	2:12	5:20

Ukrainian Camp - Newspaper „Our Life". With Permission of UNRRA TEAM 114. October 1945.

Український часопис «Наше Життя» Видає: Секція Журналістів при СУПЖ в Авгсбурзі. РЕДАГУЄ КОЛЛЕГІЯ.

Адреса Редакції й Адміністрації: AUGSBURG — Somme-Kaserne.

Buchdruckerei Anton Hieber, Augsburg 4000/3 7. 46